

den laatste wil der stichters; zij trekt een groot getal hunner middellijden van het bijzonder doelwit af dat zij betrachtten. Inderdaad, dewijl zij aan de jongelingen met die heurzen begiftigd eene christelijke opvoeding en onderwijs hebben willen geven, zullen deze, volgens het art. 38 der wet, mogen gaan studeren in welke gestichten het ook weze, in deze zelfs uit welke het godsdienstig onderwijs gesloten is of door de goddeloozen of door ongeschikten bestuurd worden.

De gebreken der wet zouden voldoende zijn om ons te beletten de zelve te helpen uitvoeren; maar de wet bekrachtigt eene nog andere onrechtvaardigheid met in hare negen eerste artikelen te bepalen dat al de middellijden gesloten ten voordeele van het onderwijs, aanschouwd worden als gesloten zijnde aan de gemeenten, aan de provincien, aan den Staat of aan de bisschoppelijke seminariën volgens dat zij geschikt zijn tot het onderwijs dat gegeven wordt door de gemeenten, de provincien, den Staat of de seminariën. Krachtens die artikelen, worden al de giften en legaten, die gedaan zijn of zullen gedaan worden aan wie het ook zij, met last van ze te gebruiken voor het onderwijs, verbeurd ten voordeele der gemeenten, provincien, van den Staat of seminariën. De wettige erfenissen en legatarissen zijn onbekwaam verklaard om de middellijden te aanveerden, en in plaats van deze, ten gevolge als van geen waarde te aanschouwen, eijgen men ze willekeurlijk toe aan openbare gestichten, aan welke de begiftigers en erfelers gezins van zin waren dezelve te geven.

De miskenningen der voorwaarden bepaald door de stichters zijn zoo gewichtig, dat wijze rechtgeleerden houden staan, dat zij te redens geven tot de herroeping der giften of legaten, uitoorzake van onuitvoering der voorwaarden volgens welke zij gedaan zijn, gelijkvormiglijk aan de art. 953, 954, en 1046 van het burgerlijk Wetboek.

Mogen wij medewerken om, krachtens die misdadige schikkingen, onze seminariën in bezit te stellen van middellijden die zij niet geerfd hebben, of beroofd worden van deze die zij wettig bezitten? Mogen wij toestemmen dat men aan onze parochiale kerken het bestuur van goederen ontneeme die zij bij testament ontvangen hebben ter zelve tijd voor kerkelijke diensten en het onderhoud van eene school van arme kinderen of van een liefdadig werkhuis? Klaarlijkkelijk zijn wij integendeel door onze herderlijke plicht gedwongen van ons tegen die onrechtvaardigheden te stellen, en aan deze die er zich plichtig aan maken deze gewichtige spruk van de H. Schriftuur te herinneren: *De rechtvaardigheid maakt een land gelukkig maar de boosheid bemerkt het ongeluk der volkeren.* (Spreuken 14.)

Eene andere opmerking moest ons de uitvoering dezer wet doen verworpen; omdat zij onze bisschoppelijke seminariën op het hevigste aantand, en eene hunner bijzonderste voorrechten ontkeet.

De bisschoppelijke seminariën zijn kerkelijke gestichten geschikt om priesters te vormen ten dienste van de bissdommen aan welke zij behooren. Degenen die ze besturen, hebben tot zending van de jongelingen te onderwijzen en te vormen die er zich tot het priesterschap bereiden. Deze zending is van het grootste belang, en zij vereischt eene gestadige toepassing en de grootste zorgvuldigheid van degenen die er mede gelast zijn.

De seminariën zijn genoodzaakt van de giften en legaten te mogen ontvangen die hun kunnen dienen om het doelwit hunner inrichting te helpen bereiken, en zij kunnen niet gelast zijn met de zorg van fondatiën die ze van dit doelwit kunnen verwijderen.

(Wordt voortgezet.)

Wij ontleenen het volgende aan eenen brief door een pauslijken zoonaf uit Rome geschreven:

« Den zondag morgen, bij mijn ontwaken,

— Soms tijds!
— Leelijke man!
— Maar voor een' ouden jongen-heer die van gemak houdt, altijd!

— Nu dat doet niets ter zake, Herman! Ik heb mij die zaak eens in het hoofd gesteld en het moet en zal gelukken! Ik ben maar nieuwsgierig hoe zij zullen staan te zien; zij hebben er niet de minste gedachte op. Anselmus meent dat gij hem behulpzaam wilt zijn met het uitzien zijner gelden; Helena wil bij mij hare vakantie komen doorbrengen. Onverwacht zullen wij hun de eigenlijke reden zeggen — zij zien elkander...

— Gij koppelt, Emilie!
— Nu ja, wij vrouwen doen dat zoo gaarne, en van de geneesheeren zegt men immers ook hetzelfde. Bewaar uw' goeden naam, en — maar wij zijn er reeds! Daar komt juist de trein aan!
— Zij waren bij het terrein aangekomen en stapten uit het rijtuig. Op het voorplein was een groot gezelschap van menschen. De trein had op dit oogenblik het doel bereikt en hielt stil. De woelende menigte werd onder de gaanderij gelaten.

— Wij zullen elkaar kwijt geraken, zeide de dokter tot zijne vrouw. Als wij elkander niet weltersinden, rijdt gij met uwe vriendin in eene vigilante naar huis, en ik zal Anselmus in mijn rijtuig naar een logement brengen. Zoo zal het ook wel het beste zijn; dan zien wij elkaar eerst, nadat wij ze voorbereid hebben.

Zijne echtgenoot stemde toe, en zij kwamen met de menigte aan den trein.
Terwijl zij daar zoeken, meent de schrijver van deze reisvoorturen, tot meerder kennis van zaken, eenige inlichtingen te moeten mededeelen.

pein-de ik: 't is nu juist recht tegen dat wij van onze belgische med-confraters in het lokaal onzes genootschaps afscheid namen en ons ter reis begaven. Ik kleepte mij aan en ging naar de mis van de paters, waar wij gelogerd waren. Na de mis deed ik eene wandeling om die eunwige stad en bijzonderlijk de kerken te bewonderen. Wat de kerken betreft, zulks heb ik nooit gezien; 's middags bespoogden wij ons (de eenen wecten de anderen) op om naar St. Pieterskerk te gaan; die is wel eene halve uur van onze kazern afgelegen. Wij gingen de eene straat uit, de andere in, doch niet zonder hier en daar wat te staan kijken, tot dat wij er eindelijk kwamen. Langs wederzijden der kerk staat eene schoone fontein; mooi, zouden de Hollanders zeggen... Wij klommen de trappen op en het eerste dat ik bevonde was de wijkskerken die geheel van marmer zijn; 'k zeg marmer, want 't is al marmer wat men ziet; ook is de kerk ontzaglijk groot. In den middenkoor is het graf der apostelen waar er wel 50 lampen branden; men ziet daar bij honderden menschen knielen: rijk en arm, klein en groot; 'k en kan er waardig geen gedacht aan geven; want ze is te schoon en te groot. Men ziet er men-schen van alle natiën in wandelen, ze bewonderen en uitteekenen.

Wij hebben bij Z. H. niet mogen gaan voor dat wij gekleed waren, en wij zijn maar den 17 maart gekleed geweest. Wat geluk toch! Het is de heer die het aldus geschikt heeft dat wij mochten op den feestelijken avond van St. Joseph bij den H. Vader gaan, en het adres afgeven van het genootschap van St. Joseph, welke alle de mel-broeders geteekend hebben. Wij waren geheel ontroerd als wij Z. Heiligheid zagen. Hij gaf ons zijnen zegen en daarna aan elk eene schoone zilveren medaie van O. L. V. onbesleete Ontvangers, welke wij uit de handen zelve van den H. Vader ontvingen. Hij vroeg in 't fransch aan Leopold Drexler van waar wij waren, en deze antwoordde dat wij Vlaanderen waren. Drexler en ik waren ontsteld, en Z. H. moest zich buigen om het antwoord van Drexler wel te verstaan. De H. Vader zei ons dat hij wat geïmpresseerd en zeer te vreden van ons was; dat hij per naasten wat meer met ons zal kunnen klappen.

De Paus is nog rap te been en schijnt nog maar 50 jaren oud te zijn.

Wij verlietden dan het Vatikan waar er bijna geen kamer was of er wachten menschen om in gehoor bij Z. H. ontvangen te worden, en gingen naar St. Pieterskerk wat lezen bij het graf der apostelen. Gij kunt peinen dat wij heel content waren.

Nu wat van de Zouaven geklapt. Wat voor mannen zijn dat? Zijn dat mannen die van den eenen troep naar den anderen gaan en zich engagieren, of die overal misicht zijn voor hun slecht gedrag? Neen, neen! het zijn mannen, die meestal met het zuiver gedacht komen om Z. H. te dienen en het geboel onder voorvaders te verdedigen; mannen die hier gekend zijn door hun goed gedrag. Nu, wij zien het heer: En tot proef ervan; alle avonden leest er een luiddop van voren en eene act'er, enz., en sommigen knielen nog wat voor hun bed om er te bedden. Ik eindig om per naaste meer te schrijven van den dienst der Zouaven.

Hiermede, MM heb ik de eer u te groeten in Jesus, Maria en Joseph

DEFORET BESOIT,

Zouave à la compagnie du dépôt, Caserne St. Martin à Veletri.

Men schrijft uit Luik, 4 april:
Onze gemeenteraad heeft eene somme van 100,000 fr. gestemd, voor de feesten welke hier in jeh staansdaa, ter gelegenheid van het bezoek des konings, zullen gegeven worden.

Men verhaalt een treffende trek van kiersche liefdadigheid der overleden koningin Amelia:

Anselmus Somer had voor eenige weken aan zijnen vriend, doktor Kramer, geschreven, dat hij plotseling van een' postambtenaar een rijk man was geworden. Een oude, hem onbekende neef in Rusland was gestorven en had hem erfgenaam gemaakt van een vermogen van twee honderd duizend zilveren rabels.

Dat is goed voor mijne arme Helena, riep de echtgenoot van den geneesheer onmiddellijk uit. Hij moet met haar trouwen! Anselmus en Helena moeten een paar worden!

Die opkomende gedachte moest verwezenlijkt worden en haar echtgenoot kon haar dit denkbeeld niet uit het hoofd praten. Zij had weldra een plan gemaakt, en ook daaraan had hij moeten toegeven. Doktor Kramer schreef dus aan zijnen vriend:

« Beste Anselmus! »

Ik wensch u van harte geluk met uw' for-tuin. Nu zullen wij elkander weldra wederzien. Ik wacht u met smart. Daarbij zal ik u behulpzaam kunnen zijn in het plaatsen van uw kapitaal. Ik verwacht u dus stellig den tienden dezer, doch op geen anderen dag. Dan heb ik juist tijd. Voorwel!

Zijne vrouw schreef aan hare vriendin Helena Kroom:

« Liefste Helena!

Ik heb u sinds lang niet meer gezien. Den negenden dezer begint uwe vakantie. Dien-zelfden dag gaat gij op reis, en den tienden zijt gij hier. Het zou mij grootelijks spijten als gij niet kwaamt en mijne vriendschap vermaad-de!

(Wordt vervolgd.)

De koningin had onder hare bescherming genomen de school welke de Zusters van O. L. V. van Namen te Londen hebben gesticht.

Ieder jaar, met Kerstmis, zond zij aan de Zusters kleedsels voor de arme kinderen die hare school volgen, en deed haar insgelijks eene som geld bestellen bestemd voor een etmaal der kinderen die op kosten der koningin gekleed waren.

De hertogin van Aumale en de prinses van Joinville hebben zich meermalen naar de school der Zusters begeven ten einde zelve het eten op te dienen welke de doorlichtige koningin voor die arme kinderen had doen bereiden.

Krachtens de uitvoering der kieswet, moeten al de provinciale en gemeente-besturen van 't land, zich van den 1 tot 15 april bezig houden met de berijzing der kieslijsten. De kieslijsten moeten aangeplakt zijn van zondag 22 april tot den 2 mei. De reklaamen moeten van 22 april tot 7 mei worden gedaan, hetzij aan het college van burgemeester en schepenen, als zij betrek hebben op de kieslijsten voor de kamers en den provinciale-raad, hetzij aan den gemeenteraad als het de kieslijsten der gemeente betreft.

De dagbladen uit Antwerpen hebben over eenige dagen gemeld dat een overgroot visch in de schelde was gezien geworden door de schippers die er niet in gelukt waren hem te vangen.

Donderdag namiddag, heeft den visch zich vertoond voor den grooten Krom te Antwerpen en een tiental belgische en hollandsche visschers hebben jacht op hem gemaakt. Na twee uren werken, hebben zij het dier gevangen en aan wal gebracht.

Het is een jonge walvisch, die ongetwijf, 11 door de laatste stormen der Noordzee in de Schelde zal gebleven zijn. De lengte er van is 5 meters, de hoogte 1 meter en de omtrek 3 meters.

Men schrijft uit Ostende:

De koninklijke stoomer *Belgique* wacht in onze haven ten einde den graaf van Vlaanderen naar Engeland over te brengen, alwaar Z. K. H. in Italië verwacht wordt, om de begrafenis bij te wonen zijner groot moeder, koningin Amelia, die te Wereldge zal geschieden, den 3 april.

Gehreude zijn verblif te Rome heeft de graaf van Vlaanderen de aloude kristene stad met den ijver van eenen verstandigen en ernstigen reiziger bezocht. Den 19 maart heeft Z. K. H. het geluk gehad om de handen van den Paus zelve de H. Gemeente te ontvangen.

De zoon van eenen maaler van Emoux, was maandag met twee zijner neven op de Ourthe gaan spelevaren. Dewijl geen hunner er de minste kennis van had, sloeg het bootje weldra om, met het droevig gevolg dat de drij onvoorzichtige jongelingen den dood in de golven hebben gevonden.

Te Wereldge heeft eergisteren eene koe twee kalveren geworpen, welke met de lul aan elkander waren gegroend. Een der kalveren was dood en het andere heeft maar een oor geleefd. Men heeft dien zonderlingen tweeling naar Turahout gezonden, om opgevoeld te worden.

DE KERK VAN LAKEN. — De kerk van Laaken kraakt en kraakt Alvorens nogmaals een nieuw krediet van 1/2 miljoen toe te staan, heeft de Kamer een omstandig rapport gevraagd, en dat rapport is om iedenen met misnoed te slaan.

De ingenieurs MM. Andries, Boudin en D'her verklaren dat de nieuwe bouw, in zijn voornaamste gedeelten, geschoerd en gespleten is, en met uitzicht om dat alles voor het oog te verbergen, heeft men de spleten met smeltijng toe grijakt!

De regen dreigt er de tableiten, kormissen en balust raden af te spelen; de Vergele-en andere steen, moet door harderen vervangen worden; de kleine kapellen moeten siffens geschoerd en sterker herbovend worden.

De welfsels zijn nog altijd geschoerd gelijk toen de kerk opgebovend werd, om de goede reden dat de heele winkel valt, als men er de balken en steunfels uitneemt.

De gevels dreigen naar buiten te vallen en in het groot gewelsel is langdoor eene schuur; ook de torens zijn, in het massief der fondatiën, geschoerd.

Kortom, de ingenieurs besluiten, dat er ten minste reien is de werken voor het oogenblik te staken.

De Zusters van liefde die in alle landen, tot bij de Turken en heidenen toe geacht, geëerd en benamd worden, zijn uit de hospitalen van Gent door de liberators weggezonden. Dat heet men liberalen voortgang.

Er is te Templeuve een wreede moord gepleegd. Eergisteren morgen heeft men het lyk van pacher Bury, dood voor zijne wooning vinden liggen. Naar men zegt, zou hij met hamerslagen om het leven gebracht zijn.

Al de dagbladen van Frankrijk hebben gesproken van generaal Yusuf en hebben zijn heldhaftig leven afgemaald; doch niet een heeft zijn laatste woord gemeld. Toen de generaal zijne laatste oogenblikken zag nabieren zegde hij: « Ik ga sterven. » En zich oprichtende, voegde hij er bij: « Yusuf moet niet neêrliggend sterven! » Hij is inderdaad, gestorven als een soldaat, rechtstaande.

Verleden donderdag was de stad B-agency in verslagenheid gedompeld. Het gerucht was verspreid, dat M. Rabier en zijne dochter, de weduwe Godin, welke slechts sedert eenige dagen uit Orleans waren aangekomen, dood waren gevonden, aan de gevolgen eener toeval-lige verstikking.

Sedert twee dagen waren de deuren en vensters der benedenverdieping gesloten gebleven; doch men dacht in de buurt, dat M. Rabier zich naar Orleans bij zijne kinderen had begeven, om er de paascheesten door te brengen.

Verleden donderdag werd de huurder der eerste verdieping ontwaakt door eene wa'gelijke en heele lucht, waarvan hij zich geene rekening kon geven. Een balk, wiens eene uiteinde in de schouw vastgemaakt was, smoolde sedert eenige dagen. Toen men dit gezien had, werd men ongerust over de verdwijning van den grond-eg naar.

Er werd eene ruit verbrijzeld; men droeg door een venster binnen; M. Rabier, een 85 jarige grijsaard, werd het eerst door de luren ontwaard; zijne regelmatige trekken en de dekens welke zeer goed over hem lagen gevingen van eene plotselinge verstikking, veroorzaakt door eene groote hoeveelheid koolgaz, welke door eene spleet van het plafond op hem geald was.

In de aanpalende kamer lag het lyk zijner dochter, welke slechts sedert twee maanden weduwe was, met versrongene trekken en de handen veringekrompen, uitgestrekt. De beddekens, welke met geweld waren afgeworpen, bewezen dat die ongelukkige vrouw eenen oogenblik tegen den dood had geworsteld.

EEN ZONDERLING GEVAL VAN SCHIJNDOD. — De *Heener Koerier* meldt ons het volgende zonderling geval van schijndood:

Zekere dame Radgoude Degassee, oud 34 jaren, woonende te Bweyn, gemeente Nieuil-Espoir, moest op 20 maart om 8 ure 's morgens begraven worden.

Reeds was de verklaring van overlijden sedert 24 uren op het stadhuis gedaan; de kist en het graf waren gereed.

De bloedverwanten en vrienden begraven zich naar de kerk om voor de overledene te bidden. De pastoor wachtte.

De vrouw welke gewoonlijk de afgestorven van haar geslacht in de kist legde, sloeg de hand aan het werk, en vermeende eene lichte beweging te ontwaren in den arm der overledene. En zinks was werheid, want degene die men dood waande, leefde nog.

Men liet een druppel brandewijn glijden tussehen de ijskoude lippen der dame, en de zoete begon zich te zichten. Sedert zonlag is hare toestand nog altijd dezelfde.

Mexiko.

In de *Cosmopolitain* van 31 maart treffen wij het volgende aan:

« De laatste tijdingen uit Mexiko bevatten goede artikels over de bevestiging van het mexikaansche keizerrijk.

De keizer en de keizerin van Mexiko zijn onvermoebaar in het plegen van liefdadige werken, en zij worden h erin geholpen door de rijke inboorlingen. De ijzereen wegen gaan zeer goed voort; de telegraflijnen worden vermeerderd. Men is op het punt van kollegien daar te stellen, en in de stad Mexico worden er dagelijks nieuwe hotels gebouwd.

De ijgplegheid van den ongelukkige baron d'Huart, wiens dood wij in ons vorig nummer gemeld hebben, heeft met grooten luister te Mexico plaats gehad.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN,

van den 50 maart tot den 6 april 1866.

GEBOORTEN 5. — 2 jongens, 1 meisje.
Huwelijken 5. — Tusschen: Arnoldus-Melchior Zollet, slotmaker, 25 jaren, en Anna-Maria-Elisabeth Balhien, naaier, 21 jaren.

Andreas Vreyen, huwvergezel, geboren te s'Heeren-Elderen, 52 jaren, en Maria-Catharina Bosten, dienstmeid, geboren te Berg, 26 jaren.

Philippus Hanssen, daglooner, geboren te Sutendael, 51 jaren, en Joanna Daniels, dienstmeid, geboren te Rommershoven, 25 jaren.

STURFEN 1. — 5 mannelijk, 4 vrouwelyk.

Andreas Willems, echtgenoot van Maria-Catharina Vreys, zonder beroep, geboren te Slenaken, 62 jaren.
Elisabeth Peters, 5 weken.

Joannes-Matthias-Gerardus Thys, echtgenoot van Ida-Victoria Valkereus, 47 jaren.

Jaobus-Josephus Simens, rechter bij de rechtbank van eersten aauleg, ridder van het Leopolds-orde, geboren te Thimister, 61 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 5 april.

arwe, de 103 k'los.	fr.	00,00 tot 23,76 af 0,00
Rogge, 94 "	"	00,00 tot 16,50 op 0,00
Gerst, 94 "	"	19,50 af 0,00
Spelt, 412 "	"	22,25 af 0,00
Haver, 73 "	"	13,50 op 0,00
Brood, den k'lo.	"	0,18 af 0,00
Boter, den halven k'lo.	"	1,40 tot 1,50 af 0,00
Eijeren, de 20.	"	1,60 op 0,10
Witte aardappelen, de 100 k'los.	fr.	4,25 af 0,00
Rode, 11.	"	4,25 af 0,00
Ossetongen id.	"	8,00 op 0,00
Hout, de 1000 kilos	"	110,00 op 0,00
Strooi,	"	69,00 op 0,00

LEUVEN, den 6 april.

arwe, de 100 kilos.	fr.	23,58 tot 23,76 af 0,00
Rogge, "	"	00,00 tot 16,21 op 0,00
Bokweid, "	"	17,63 op 0,00
Haver, "	"	21,28 op 0,80
Gerst, "	"	23,00 op 0,00
Koolzuel, "	"	55,00 op 0,00
Koolzuel olie, 100 liters.	"	169,94 af 3,02
Gezuiverde, "	"	114,94 af 3,02
Lynolie, "	"	94,82 af 0,00

ANTWERPEN, den 6 april.

arwe, de 122 kilos.	fr.	26,00 op 0,00
Rogge, 112 "	"	18,23 op 0,25
Gerst, 100 "	"	21,73 af 0,00
Haver, 80 "	"	16,00 op 0,00
Bokweid, 103 "	"	18,00 op 0,00
Boonen, 130 "	"	32,00 op 0,50